

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ ΚΒ΄

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν
Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια προεόρτια.

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι
Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, Παρθενικῶν ἐκ
λαγόνων, ἀνίσχριν ἐπείγεται, τοῦ
φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὑφήλιον,
καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἀγναῖς
πράξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ
σπεύσωμεν, καὶ ὑποδέξασθαι,
νῦν ἐτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι,
ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ
ὡς ἠδύοκησεν, ὅπως ξενωθέντας,
ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδέμ διαγωγῆς,
ἐπαναγάγη ὡς εὐσπλαγχνος,
Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ὁ νότοις ὀχούμενος, χερουβικοῖς
Θεὸς Λόγος, σαρκὶ καθ'
ὑπόστασιν, ἐνωθεὶς πανάμωμον
μήτραν ὄκησε, καὶ βροτὸς γέγονε,
καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰούδα
ἀποτίκτεσθαι, Σπήλαιον ἅγιον,
τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς
μέγιστον παλάτιον· Φάτνη δὲ ὡς
θρόνος πυρίμορφος, ἐν ἧ ὡσπερ
βρέφος, Παρθένος Μαριὰμ
ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ
πλάσματος, αὐτὸν ὡς ἠδύοκησεν.

Ἀλόγων ἐν φάτνη σε, ἀνακλινεῖ ἡ
Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε,
ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ
ἐννοϊαν· τὴν ἐμὴν λῦσαι γάρ,
ἀλογίαν ἔρχη, ἣν ὑπέστην φθόνῳ
ὄφειως· σπαργανωθήσῃ δέ, ὅπως
διαρρήξις τὰ σπάργανα, σειράς
τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε
Ἄγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε· ὅθεν σε
δοξάζω, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ

περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρου-
σίαν σου, δι' ἧς ἠλευθέρωμαι.

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἁγίας.
Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες
ὑμᾶς.

Ὡς περικαλλέστα τὰ σά, Μάρτυς
προτερήματα, ὡς εὐκλεεῖς οἱ
ἀγῶνες σου! ὡς περιβόητος ἡ
ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύματα
καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια, δι'
ῶν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὄν
ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα τοῖς
σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν Σεμνή,
τῶν ἀθλούντων ἔσπευσας, τού-
των τὸν ζῆλον μιμήσασθαι. Ὅθεν
ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτά-
τους, καὶ νῦν θεῖα χάριτι, κουφί-
ζεις πάντα πόνον Πανεύφημε, ἐκ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων
τῶν τιμῶντων σου, τοὺς ἀγῶνας,
καὶ τὰ προτερήματα.

Ἦστραψας φαιδρότερον σαφῶς,
τοῦ ἡλίου ἐνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα
τελέσασα· καὶ ταῖς ἀκτίσι σου,
τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάντων
τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς
προσιόντων σου, τῇ θεῖα λάρνα-
κι, πηγαζούση θεῖανάματα,
Ἀναστασία Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας Ἦχος β'

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ
δώρημα, Ἀναστασία πανεύφημε,
ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ σταδίῳ·
δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας
πληθύν, καὶ πόντῳ παρέδωκας
ἀθληφόρε, Μάρτυς
ἀξιοθαύμαστε.

Και νῦν ... Προεόρτιον
Ἦχος πλ. β' Βύζαντος

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; τίς ὁ τεκὼν σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοί, φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελομένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον, καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα, καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς Δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Προεόρτια.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Ἔρχεται ὁ Χριστός, τὸν πονηρὸν συντρίψαι, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς δεσμίους· αὐτῷ προὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄσατε Πατριά, Ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅρη τε καὶ βουνοί, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ κτίσις νῦν τὸν Κτίστην, τικτόμενον μέγαλυνε.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας Ἦχος δ'
Τοῦ Στουδίτου

Τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώνυμος γενομένη σεμνή, πολιτεία τῇ κλήσει προσφόρως ἐξηκολούθησας, καὶ τὴν φύσιν νευρώσασα, ἀρρενωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, ἀλουργίδα ἐξύφανας, τῇ πορφυρίδι τῶν αἱμάτων σου, καὶ βασιλικὸν ὡσπερ σκῆπτρον, τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν ἰκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφοθῆναι, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Και νῦν ... Προεόρτιον, ὁ αὐτὸς

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος, Βηθλεέμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστήρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σῶζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἠνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς

γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῆ φωνῆ, Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ...

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἢ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ, ἢ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἄδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα εἰς ἤχον α'.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος! τό λαμπρὸν δοχεῖον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λαμπάς ἢ φωτοειδής, μάρτυς ἢ πάνσεπτος, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, ὑπερκοσμίως νυμφεύεται σήμερον, τῷ ἐκ παρθένου ἀγνῆς, ἀπερχομένῳ τεχθῆναι ὡς νήπιον. Καὶ σὺν τοῖς ἀγγέλοις μέλπει, ἐν Ὑψίστοις δόξα σοι, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι, τῷ πτωχεύσαντι πλουτίσαι με.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Βαβαὶ τῆς σῆς καρτερίας σεμνή! Θεῷ γὰρ προσήχθης, ὡς θυσία ἄμωμος· καὶ πρόβατον ἱερὸν ὀλοκαυτούμενον· καὶ ὥσπερ ἄρτος ἡδύς, τῆ οὐρανίῳ τραπέζῃ τιθέμενος· τῷ ἐκ λαγόνων ἀγνῶν, τεχθησομένῳ Παρθένου Θεόπαιδος. Καὶ νῦν σὺν ἀγγέλοις κράζεις, εὐσεβῶς τῷ Κυρίῳ σου. Δόξα σοι ἐν Ὑψίστοις Θεῷ τῷ ἐνανθρωπήσαντι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Γεραίρουσι τὴν σὴν ἄθλησιν, ἀθλητῶν χορεῖαι, μαρτύρων ὁ σύλλογος, καὶ πάντων

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

χριστιανῶν ἢ ὀμήγουρις · ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὀρῶντα τῶν σῶν λαμπρῶν ἀγωνισμάτων, ὧ μάρτυς, τὰ τρόπαια, καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν ὄλων, τῷ σὲ δυναμώσαντι, ἐρχομένῳ τεχθῆναι, ἐκ Παρθένου ὕμνον φέρουσι.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κρήνη ἀνεδείχθης βρύουσα, ποταμοὺς τῶν θείων, ἰαμάτων ἅπασι, τοῖς πόθῳ διακαῶς, καὶ κατανύξει καρδίας ἐκάστοτε, προσφεύγουσι τῷ σεπτῷ, τούτῳ ναῷ σου, ὧ μάρτυς πολυάθλε. Καὶ σὲ εὐφημοῦσιν ὕμνοις, καὶ πιστῶς κραυγάζουσι· χαῖρε πάγκαλε νύμφη, Ἀναστάσεως ἐπώνυμε.

Ἔτερα προσόμοια Ἦχος δ'.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἰμάτιον, σεαυτῇ πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήστευσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾶς τὴν κατάκλεισιν, καὶ βυθὸν ὑπέφερες τὸν θαλάττιον, καὶ τῶν πλευρῶν τὴν κατάφλεξιν, καὶ πᾶσαν πολύπλοκον, τῶν βασάνων ἀπειλήν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ὧ παρθένε, οὐρανίοις ἐν θαλάμοις, Ἀναστασία πολυάθλε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Παρθενίας κειμήλιον, κεκλεισμένος παράδεισος, ἱερὸν ἀνάθημα θεῖον τέμενος, καὶ ἔμψυχον ἄγαλμα, τῶν πιστῶν ὑπογραμμός, τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, κρήνη βρύουσα, ποταμοὺς ἰαμάτων ἀνεδείχθης, τοῖς τελοῦσί σου τὴν μνήμην, Ἀναστασία πανεύφημε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Οὐρανίῳ μεμνήστευσαι, βασιλεῖ παναοίδιμε· τὸν φθαρτὸν μνηστῆρα σου καταλείψασα· καὶ ὡσπερ θῦμα προσήγαγες. σαυτὴν αὐτῷ ἄμωμον· ὡς ἀνάθημα τερπνόν· ὡς κειμήλιον ἐνθεον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας Ἦχος δ' Τοῦ Στουδίτου

Τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώνυμος γενομένη

σεμνή, πολιτεία τῆ κλήσει προσφόρως ἐξηκολούθησας, καὶ τὴν φύσιν νευρώσασα, ἄρρενωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, ἀλουργίδα ἐξύφανας, τῆ πορφυρίδι τῶν αἱμάτων σου, καὶ βασιλικὸν ὡσπερ σκῆπτρον, τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν ἰκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν ... Προεόρτιον, ὁ αὐτὸς

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῆ Κόρη Μαριάμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῆ αἴγλη τῆς Θεότητος, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστήρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σῶζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Μγ' 9).

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, καὶ ἀκουσάτωσαν, γίνεσθέ μοι μάρ-

τυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσετε μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποίησω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέirasεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις

καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ,
καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΛΑ΄, 10-31)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει;
τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων
πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. θάρσει ἐπ’
αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς,
ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ
ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ
ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον.
μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον
ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν
αὐτῆς. ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς
ἐμπορευομένη μακρόθεν,
συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον.
καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ
ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα
ταῖς θεραπαίναις. θεωρήσασα
γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ
καρπῶν χειρῶν αὐτῆς
κατεφύτευσε κτῆμα.
ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν
αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας
αὐτῆς εἰς ἔργον. ἐγεύσατο ὅτι
καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ
οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος
αὐτῆς ὄλην τὴν νύκτα. τοὺς
πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ
συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς
ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. χεῖρας δὲ
αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ
ἐξέτεινε πτωχῷ. οὐ φροντίζει τῶν
ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που
χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ’
αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. δισσὰς
χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς,
ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας
ἑαυτῇ ἐνδύματα. περίβλεπτος δὲ
γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις,
ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ

μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς
γῆς. σινδόνας ἐποίησε καὶ
ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, περιζώματα
δὲ τοῖς Χανααίοις. ἰσχὺν καὶ
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ
εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.
στόμα αὐτῆς διήνοιξε
προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ
τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσση
αὐτῆς. στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων
αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ
ἔφαγε. τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει
σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἢ δὲ
ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ
τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν, καὶ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤγεσεν αὐτήν.
Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο
πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν
δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ
ὑπερήρας πάσας. ψευδεῖς
ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος
γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ
εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου
αὕτη αἰνεῖτω. δότε αὐτῇ ἀπὸ
καρπῶν χειλέων αὐτῆς, **καὶ
αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς.**

Λιτή. Ἦχος α΄.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς
ἄνωθεν, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω.
Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι
πνευματικῶς πανηγυρίσατε. Σή-
μερον γάρ, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς
Λόγος ἐκ Κόρης ἀγνῆς παραγίνε-
ται ἐν Βηθλεέμ, γεννηθῆναι δι’
ἡμᾶς τὸ καθ’ ἡμᾶς, εὐτρεπίζου
σπήλαιον, καὶ φάτνη
ὑποδέξασθαι αὐτόν. Ἀδὰμ καὶ
Εὐὰ χόρευε, καὶ πᾶσα φύσις τῶν
βροτῶν ἀγγελικῶς ἀνύμνησον.
Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἦλθεν

ἐπέφανεν ἡμῖν σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπέλαμψε σοι, καὶ κατοπεύσασα ἀδήλως τὸν σὸν ἔραστήν, διὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτῷ ἠκολούθησας. Καὶ κόσμον κατεπλούτισας τοῖς ἀπείροις θαύμασι. Καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖς τὸν Χριστόν, Ἀναστασία Μάρτυς πολυάθλε.

Ἦχος β΄.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσω Μάρτυς Ἀναστασία, καὶ νίκην ἀραμένη διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος ἐπορεύθης πρὸς Χριστόν τὸν Νυμφίον σου. Καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων αἰωνίως συναναπαύει, πρεσβεύουσα διηνεκῶς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν τὴν ὑπέρλαμπρον παρθένον, τῆς Ἀναστάσεως Κυρίου τὴν ἐπόνυμον Ἀναστασίαν. Χαίροις, Μάρτυς λέγοντες, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾧ Χριστὸς σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ἐνώκησε. Μετὰ τῶν Μαρτύρων ὑμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν παρθένων γεραίρομεν, κράζοντες· πανένδοξε, πρέσβευε τῷ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν τοῦ Χριστοῦ παρθένον καὶ Μάρτυρα δοξάσωμεν. Τῆς σαρκὸς γὰρ ὑπεριδοῦσα τὴν εὐπάθειαν, καὶ τὸν φθαρτὸν μνηστῆρα μισήσασα, τῷ αἰωνίῳ Βασιλεῖ ἐνυμφεύθη, καὶ γέγονε τούτῳ θῦμα εὐπρόσδεκτον διὰ τοῦ μαρτυρίου. Καὶ νῦν σὺν Αὐτῷ βασι-

λεύουσα, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον ὁ αὐτός

Ἐπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν. Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννηῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς, Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.
Χαίροις, Ἀθλητριῶν καλλονή, τοῦ παραδείσου ἄνθος ὄντως τὸ εὖοσμον, ὁ θεῖος καὶ γλυκὺς ἄρτος, ὁ ὠπτημένος Θεῷ, ἀμνάς ἢ καλή τε καὶ ὑπέρλαμπρος, ἀμνοῦ τοῦ καθαίροντος, παντὸς κόσμου τὰ πταίσματα, τῆς Ἐκκλησίας, ἢ αὐγὴ ἢ πολύφωτος, τῶν ἰάσεων, ἢ πηγὴ ἢ γλυκύρροος, κρήνη ἢ ἐκβλυστάνουσα, ὡς ρεῖθρα τὰ θαύματα, πᾶσι τοῖς πίστει τιμῶσι, τὴν παναγίαν σου ἄθλησιν. Χριστὸν καταπέμψαι, παναοίδιμε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Χαίροις, περιστερὰ ἐκλεκτή, πτέρυγας ἔχουσα χρυσᾶς καθὼς γέγραπται, ὁ κῆπος ὁ κεκλεισμέ-

νος, τῶν ἀρετῶν θησαυρός, νοητῆς ἀμπέλου κλῆμα εὐφορον, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, εὐσεβείας τὸ ἔρεισμα, ἢ τοὺς ἰχῶρας, τῶν Ἁγίων ἐκμάπτουσα, καὶ συγκάπτουσα, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι, νύμφη ἢ πανακήρατος, Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, πᾶσι τοῖς πίστει τιμῶσι, τὴν παναγίαν σου ἄθλησιν, Χριστὸν καταπέμψαι, παναοίδιμε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Χαίροις, ἢ τὴν λαμπάδα καλῶς, τῆς παρθενίας τηρήσασα ἄσβεστον, ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγγνίας, καὶ τῷ τῶν ἄθλων φωτί, δαδουχοῦσα ὑπὲρ ἥλιον, Θεοῦ ἀγλαόμορφον, ἱερὸν καλλιέργημα, ἢ ἐκλεκτὴ τε, εἰκὼν ὄντως καὶ ἔμψυχος, τὸ πανάγιον, τοῦ Θεοῦ θεῖον τέμενος, στήλη ἢ ἐπουράνιος, φωτὸς θείου ἕξαλμα, πᾶσι τοῖς πίστει τιμῶσι, τὴν παναγίαν σου ἄθλησιν, Χριστὸν καταπέμψαι, παναοίδιμε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος δ'.

Πῶς ἐξείπω τὴν σὴν Μάρτυς ἄθλησιν; ὡς ἄυλος γὰρ ἐνήθλησας, νευρώσασα τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος. Καὶ μετὰ σώματος τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν συνέτριψας, τὸ γυναικεῖον φρόνημα ἀρρένώσασα· ὅθεν καὶ τῶν τῆς δικαιοσύνης στεφάνων, παρὰ τοῦ Νυμφίου σου Χριστοῦ κατηξίωσαι, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Βηθλεέμ εὐτρεπίζου, ὕμνησον Πόλις Σιών· ἀγάλλου ἢ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαρὰν· ἀστὴρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεέμ μηνύων, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν· καὶ Σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί· καὶ Φάτνη ἐτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζῶην τὴν αἰώνιον· αὐτῷ πάντες ἄσωμεν καὶ βοήσωμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ' πρὸς τὸ Ἥ ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλη.

Ἡ σεβασμία ἐορτὴ σήμερον ἀμψεν ἡμῖν, Ἀναστασίας τῆς Χριστοῦ, νύμφης χρυσῆς ὡς κροσσωτοῖς καλλιωθείσης, ἐν κάλλεσι τῆς Παρθενίας, καὶ ποικιλείσης ἀστραπαῖς, τῶν θεουργῶν ἀρετῶν καὶ κοσμηθείσης τηλαυγῶς, τῶν ἀθλητῶν καλλοναῖς· ἀλλ' ὃ πολύαθλε, καὶ τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως ὄντως ἐπώνυμε· ἰκέτευε διὰ παντὸς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό·

Καὶ νῦν Προεόρτιον.

ᾠχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἦνοικται πᾶσιν ἢ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνηθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παράδεισος καὶ γὰρ, ἢ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς

ὁ Ἄδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς
γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν,
ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ
Τριώδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τετράδι ψαλῶ

Ῥδὴ γ' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῆς πίστεως, ἐν πέτρα με
στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα
μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠυφράνθη
γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλήν σου Κύριε».

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τοῦ
Ἡρώδου, καὶ γνώμη
συναθροίζεται μαιφόνῳ,
τικτόμενον τὸν Κύριον
ἀποκτεῖναι, ᾧ πάντες ψάλλομεν·
Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ
Ἡρώδου, σκέπτεται θεομάχου
ψυχῆς ὑπάρχον, νηπίοις τὸν
Δεσπότην συναποκτεῖναι,
Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν
σου Κύριε.

Ῥδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ρῆμα τυράννου, ἐπεὶ
ὑπερίσχυσεν, ἐπαπλασίως
κάμιος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ἧ
Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν,
Βασιλέως πατήσαντες δόγμα,
ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας».

Ἀποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ
δάκρυα, τῷ δι' ἡμᾶς Χριστῷ
τικτομένῳ σαρκί, σαρκὸς τὰς
κηλίδας καθαρῖσωμεν, τῷ

ἀχράντῳ καθαρῶς προσιόντες,
καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἴκτου, τὰ δάκρυα
φύγωμεν, ἀμαρτωλοὶ κολάσεως,
τῆς μελλούσης φορικτῆς, Χριστοῦ
τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι,
τεθειμένου ἐν σπαργάνοις ὡς
βρέφος, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰερουργεῖσθαι τὸ λύτρον
γινώσκοντες, ἐκ τῶν ἰδίων
σπλάγχων τε, καὶ δακρύων
πηγῆς Χριστῷ, διὰ τῆς
ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέντες
πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκὶ
τικτομένῳ, βοῶντες· Πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ
ἀρρυπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε
μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον,
καὶ ὑπέραγον Μητέρα τοῦ
Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ
αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν
τεχθέντι, φεῖσαι τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον
ἡμᾶς».

Ἀγνώμων μηδεὶς, μὴ πονηρὸς
ζηλότυπος, ἔστω τῶν φερόντων
νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτά, ἀντὶ
σμύρνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου,
ἀρετῶν τὸν σμυρνισμόν,

ψαλλόντων σε Χριστῷ
τικτομένῳ, φεῖσαι τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Λέγει πωρωθείς, Ἡρώδης
Μάγοις ἔμφορσιν. Ἄπιτε
ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν
Βασιλέα, καὶ εὐρόντες μηνύσατέ
μοι, μελετήσας ὁ δεινός, τὸν
φόνον μαιφόνῳ καρδία. Φεῖσαι
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡ πηρωτικῆς, μαιφονίας
τόλμημα! λήθης ὅθεν ἔτυχες· ὅτι
Θεὸν οὐδεὶς, ὑποχείριον ἀναιρεῖ
λαμβάνων· ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ,
ὡμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρώδη.
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος·
Προεόρτιον.

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται
 πᾶσιν ἡ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου
 Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς,
 ἐν τῷ Σηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς
 Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ,
 ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη
 νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ
 οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς
 ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς
 γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν,
 ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. Πρὸς τὸ Ἥ
ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλη.

Ἡ σεβασμία ἑορτὴ σήμερον ἀμ-
 ψεν ἡμῖν, Ἀναστασίας τῆς
 Χριστοῦ, νύμφης χρυσῆς ὡς
 κροσσωτοῖς καλλιωθείσης, ἐν
 κάλλεσι τῆς Παρθενίας, καὶ ποι-
 κιλθείσης ἀστραπαῖς, τῶν
 θεουργῶν ἀρετῶν καὶ κοσμηθεί-
 σης τηλαυγῶς, τῶν ἀθλητῶν
 καλλωναῖς· ἀλλ' ὃ πολυάθλε, καὶ
 τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως ὄντως
 ἐπώνυμε· ἰκέτευε διὰ παντὸς σω-
 θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Προεόρτιον.

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται
 πᾶσιν ἡ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου
 Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς,
 ἐν τῷ Σηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς

Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ,
 ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη
 νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ
 οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς
 ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς
 γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν,
 ἀναστήσων εἰκόνα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν
Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον
Σου, Σωτήρ.

Ὡς νύμφην σε Χριστοῦ,
 εὐφημοῦμεν παρθένε, ὡς Θέκλαν
 τὴν σεμνήν, ἐπαξίως τιμῶμεν· διό
 καὶ ἐν τῇ μνήμῃ σου, ἀρυόμεθα
 νάματα· σὺ γὰρ εἴληφας, τῶν
 ἰαμάτων τὴν χάριν, ὡς φυλάξα-
 σα, τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, δυ-
 νάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἀγάλου ἡ Σιών· Βηθλεέμ
 εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς,
 τὸν Ἀστέρα προπέμψας, μηνύει
 τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ
 συγκατάβασιν· Ὅν γὰρ τρέμουσι,
 τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως
 τίκεται, ἐκ τῆς Παρθένου
 ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν
Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σο-
φίαν καὶ Λόγον.

Ἐκοσμήθης στεφάνοις
 παρθενικοῖς, ἐδοξάσθης ἐν πό-
 νοις ἀθλητικοῖς, πολλοὺς προσε-
 νέγκασα, σωζομένους τῷ Κτίστη
 σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα
 τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικοὺς
 ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε· ὅθεν
 μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὔρες,
 ζωὴν βασιλεύουσα, σὺν Χριστῷ
 τῷ Νυμφίῳ σου, Ἀναστασία πα-

νεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Οὐρανός μοι ἐφάνης σήμερον γῆ, ἐπὶ γῆς γὰρ γεννᾶται ὁ Ποιητής, καὶ φάτνη ἀνακλίνεται, ὁ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος· ἐν ὑψίστοις δόξα, οἱ Ἄγγελοι μέλπουσι, εἰρήνη ἐν κόσμῳ, βροτοῖς ἀπολύτρωσις· εἶδον τὸν ἀστέρα, τῆς Περσίδος οἱ Μάγοι, καὶ δῶρα προσάξοντες, ἠπειγμένως ἐβάδιζον, χρυσὸν καὶ σμύρναν καὶ λίβανον, Χριστῷ τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, τῷ ἐκ Παρθένου, γεννηθῆναι μέλλοντι, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, θεῶσαι θελήσαντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα τῆς Ἁγίας

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετὴν, συμπαθεῖα καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἐκάστοτε, διηκόνεις θεόπνευστε καὶ τοὺς ἰχῶρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ πρόσκαιρα βάσανα· ὅθεν ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνους, πολλοὺς ὑπομείνασα, στερρότάτως ἐνήθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν, Ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ Ἦχος δ' Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (ΔΙΣ)
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (ΔΙΣ)

Δόξα...

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ΔΙΣ)

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ζήτηι τῆς Χαναanaίας.

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ.β'

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐθαύμασαν οἱ Ἄγγελοι ἄνωθεν, καὶ ἔφριξαν οἱ ἄνθρωποι κάτωθεν, ὀρῶντές σε μετὰ σαρκὸς ἀσθενοῦς, τὸν ἄσαρκον ἐχθρὸν συμπατήσασαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀνδρειοφρόνως κηρύξασαν, Ἀναστασία πολυάθλε. Βαβαὶ τῆς καρτερίας! Ὅντως ὑπερτέρα ἐδείχθης τῆς ἀρρένόφρονος Ἰουδήθ· οὐκ Ὀλοφέρνην γὰρ ἔκτεινας, ἀλλ' αὐτὸν τὸν τὴν σὴν προμήτορα Εὐαν περνίσαντα. Καὶ νῦν τῶν στεφάνων τῆς νίκης, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύουσα, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Οἱ τρεῖς κανόνες· ὁ Προεόρτιος εἰς ζ' καὶ οἱ δύο κανόνες τῆς Ἀγίας εἰς η', ἑκάτερος δηλ. εἰς δ'. Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἐλλιπὴς ὅμως τινῶν Τροπαρίων.

Τοὺς εὐκλειεῖς σου, Μάρτυς, αἰνέσω πόνους ἐγὼ. Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α' Ἦχος α'

«ᾠδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ

σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται».

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πιστῶς ἐορτάζομεν, ἦν Χριστὸς ἐδόξασεν, ἀπείροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, σαρκὶ τικτόμενος.

Ὁ κόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀριστείας, τὰς σὰς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, ἀνακηρύττων αἰεὶ, Ἀναστασία, ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἦμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστασία, τὰ ἄθλα τὰ στίγματα τὰ φρικτὰ τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον, θείαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκειώσιν.

Θεοτοκίον

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ Κόρης τικτόμενος, Μάγοι εὐτρεπίζονται, ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἦμνω σε Μάρτυς Ἀναστασία πόθῳ. Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶντες, ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη».

Ἕμνον ἀναπέμψωμεν Θεῷ τῷ μέλλοντι τεχθήσεσθαι, σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει, καὶ φάτνη τεθήσεσθαι, νήπιον ὡσπερ βρέφος, ἵνα σῶσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἔνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη, τοῦ κόσμου στερρότητι, γνώμῃ καὶ ἀθανάτου, κληρουχίας, Μάρτυς ἠξιώθης.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, ἀγαζομένη Σεμνή, παρέδραμες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον

Ἦφθη ὁ ἀόρατος Θεός, ὑπερφυῶς τικτόμενος, δι' εὐσπλαγγίαν πολλήν, ἐκ σοῦ Παρθενομήτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλουτίσῃ.

Προεόρτιος Ἦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας ἑαυτῷ ἤνωσε· καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρκί, ἐν φάτνη πενιχρᾷ προσκυνεῖται. Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε».

Ῥύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρώδης

τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεῖς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου· ὅθεν φονικῇ ὀμότητι, τῶν Βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Ἄφρων ἀνὴρ, ἔφη· οὐκ ἔστι Θεός· ὃς μανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν νοσεῖ, τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσών, πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἑαυτὸν ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἵμασιν.

Τῆς Ἁγίας

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν

Ἐνδον τοῦ Σπηλαίου τίκτεται, ὁ πρὸ ἐωσφόρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστήρ ὑποδείκνυσι, ἀστρολόγοις ἐμφανῶς, τοῦτον πιστοὶ ὑμνολογήσωμεν.

Ἴδε ἱερὰ πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως ἔλαμψεν ἢ μνήμη, ἢ τῆς Ἀθληφόρου, ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν θεοπρεπῶς, θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα θεολόγων ἠνοιξας, μέσον τοῦ σταδίου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως, ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν ἀεὶ, Μάρτυς σεμνή, καταφυγὴ καὶ λιμὴν.

Θεοτοκίον

Οὗτος μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι ἐν

Σπηλαίω, ἐπείγεται ὅπως με,
οἶκον γενόμενον ληστῶν, δείξη
ναὸν τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Ἄλλος

Οὐρανίας ἀψίδος

Σπαργανούμενον βρέφος, ὁ
ἀναφῆς Κύριος, μέλλει
καθορᾶσθαι, ἐν φάτνη
ἀνακλινόμενος, ὄρη σκιρτήσατε,
καὶ ἀγαλλίασιν θεῖαν, οἱ βουνοὶ
ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Εὐσεβεῖ παρρησία, τῶν διωκτῶν
ἤμβλυνας, τὰ πεπυρωμένα,
ῥημάτων βέλη σωτήριον, λόγον
πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ
θεῖω πόθῳ τὰ κινήματα, ψυχῆς
ιθύνασα.

Μόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ
Κύριον, μόνη τῇ αὐτοῦ ἀγαπήσει,
ψυχὴν προσέδησα· τούτου
ἐλλάμπεσθαι, καθαρωτάταις
πλουσίως, ἀστραπαῖς ἐπείγομαι,
ἦθους ἀπλότητι.

Θεοτοκίον

Ἀπειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ
φέροντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, ἐν
μήτρᾳ φέρεις σαρκούμενον, ὄν
καὶ τικτόμενον, ἀνακλινεῖς ἐν τῇ
φάτνῃ, βρέφος καθορώμενον, τὸν
προαιώνιον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ
Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε».

Κάθισμα τῆς Ἁγίας
Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν
ἀρετὴν, συμπαθεία καρδίας
τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις
ἐκάστοτε, διηκόνεις θεόπνευστε,
καὶ τοὺς ἰχῶρας πίστει, ἐξέματτες
χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ
πρόσκαιρα βάσανα· ὄθεν ἐπὶ
τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνους,
πολλοὺς ὑπομείνασα,
στερροτάτως ἐνήθησας,
Ἀναστασία πανεύφημε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα...

Θαυμάτων σε πηγὴν κεκτημένοι
ἀντλοῦμεν, τὴν ῥῶσιν δασιλῶς,
μάρτυς Ἀναστασία, ὑμνοῦντες
τοὺς πόνους, καὶ τὸν ζῆλον τὸν
ἐνθεον, καὶ τὰ στίγματα, καὶ τοὺς
γενναίους ἀγῶνας· καὶ τελοῦμέν
σου τὴν ἀξιάγαστον μνήμην εἰς
δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Προεόρτιον

Ἀγάλλου ἢ Σιών· Βηθλεεμ
εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς,
τὸν Ἀστέρα προπέμψας, μηνύει
τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ
συγκατάβασιν· Ὅν γὰρ τρέμουσι,
τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως
τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου
ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Προεόρτιος

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ
μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον,
Χριστὲ προανεφώνει σοι· Ἔθου

κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον· τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γάρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας».

Ἐπὶ τὸν τόκον ὡς ὄμβρος, συγκαταβάς καὶ ὡς σταγὼν, ἐπὶ τὴν γῆν τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔρχη συμπαθῶς τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συναναστραφῆναι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστέ σαρκός, Ἀβραὰμ ἐκ σπέρματος, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, ἔρχη παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφθαρτίσαι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σὲ ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Πόμα καινὸν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαυὶδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σηλαίῳ πρόεισι, βλύσαι Βηθλεέμ, καὶ παῦσαι προσγενόμενον ἅπαν δίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαυίδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα γεννᾶται Χριστός.

Τῆς Ἁγίας

Ἐν Πνεύματι προβλέπων

Ἵμνήσατε τὰ Ἔθνη, κροτήσατε Λαοί, ἐν Σηλαίῳ τίκτεται, ὁ πάντων φωτισμός· οὗ ταῖς ἀκτῖσιν, Ἀναστασία ἢ Μάρτυς, καταυγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμψασα ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνή, τοῦ Χριστοῦ Πανεύφημε, προθύμῳ λογισμῶ· καὶ τούτων Μάρτυς, ἰχῶρας

χερσὶν οἰκείαις, πόθῳ καὶ πίστει, ἀπομάπτουσαν σπουδαίως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Ἀγῶνας πολυτρόπους, διήνυσας στερρῶς, καὶ θαυμάτων εἴληφας, τὴν χάριν δαψιλῶς, Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἅπας ὁ κόσμος, καταφυγὴν σε καὶ ἀντίληψιν βεβαίαν, κέκτηται προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ῥομφαίας ἀοράτων, συνέτριψας ἐχθρῶν, Μάρτυς μεγαλῶνυμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· ὅθεν ἐδείχθης, πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων, Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Ἄλλος

Εἰσακήκοα Κύριε

Ῥήσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν θείῳ Πνεύματι· ἡ Παρθένος γὰρ ἐπέιγεται, ἐν Σηλαίῳ τίκτειν τὸν Παντέλειον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, πόθῳ ἐκζητήσασα ταύτης ἔτυχες, στερροτάτως ἐναθλήσασα, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καρτερόψυχε.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὄντως ἐνδέδυσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε Μάρτυς παναιοίδιμε.

Θεοτοκίον

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωσφόρου νηδύος Ἄχραντε, Βασιλεὺς ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ φάτνη προσκλινόμενος.

Προεόρτιος
Ῥδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι ὡς φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, τῷ κόσμῳ ἄγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητόν, δῶμεν δόξαν νέμοντι πᾶσιν εἰρήνην».

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἢ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, ὡς ὑετὸς ἐν πόκῳ καταβάσα, μήτραν Παρθένου ὄκησε.

Μαθητὰς Μάντεως Μάγους, Βαλαὰμ καλεῖ πρὸς γνῶσιν ἀστέρι Χριστός, ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων σπαργάνοις πλέκεται· καὶ φάτνη κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβὶμ· Σηλαίῳ χωρεῖται δέ, ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Τῆς Ἁγίας
Τὴν σὴν εἰρήνην

Ὑμνοῦμέν σου τὴν σάρκωσιν, φιλάνθρωπε Χριστέ, πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα, δι' ὧν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξάζον σε Σωτήρ μου.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπη θεϊκῆ, Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνουμε, ξίφος ὠράθης, πάσας φάλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθέῳ πεποιθήσει.

Ἀγῶσι λαμπρυνθεῖσά σου, ἀπείροις ἢ ψυχῆ, ἔλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον, τῆ οἰκουμένη καὶ κατηύγασε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνὴ Ἀναστασία.

Θεοτοκίον

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ ὡς νήπιον, ὁράται ἐν Σηλαίῳ, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ἄλλος

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι

Ἀνέτειλε τὸ ἄστρον Ἰούδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινοῦν εἰς προσκύνησιν, τοὺς ἀστρολόγους ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη, Μάρτυς παναιοίδιμε, τῆ δυναστεία τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμία, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς ἀοράτους Πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Σηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται, ἀγαλλιάσθω ἢ σύμπασα.

Προεόρτιος
Ῥδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἴωνᾶς, τῷ

Δεσπότη βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με
ἀνάγαγε».

Κύριόν σε γνόντες, οἱ οὐρανοὶ
διηγοῦνται τὴν σὴν, Σῶτερ δόξαν
δι' ἀστέρος Μάγους, νῦν μετὰ
δώρων καλοῦντες πρὸς γνῶσίν
σου, καὶ θεῖαν προσκύνησιν.

Ῥύπον τις προστρίψας
ἀπορρυφθήτω, καὶ οὕτω Χριστῷ,
καθαρὸς τῷ καθαρῷ ψαυέτω,
βρέφος ἐν Φάτνη κειμένῳ, τὰ
πάθη καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Τῆς Ἁγίας

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἐπιλάμπσας ὁ Χριστός, ἐκ
λαγόνων μητρικῶν, ἐν τῇ πόλει
Βηθλεέμ, διὰ σπλάγχνα
οἰκτιρμῶν, ἐδόξασε, τῆς
Ἀθληφόρου τὴν μνήμην
σήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν
δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας
ἐχθρόν, τοῖς ὡραίοις σου ποσίν,
ἀοίδιμε, Ἀναστασία
θεομακάριστε.

Ὑποστᾶσα καρτερῶς, τῶν
βασάνων τὰς δεινάς, προσβολὰς
καὶ τοῦ πυρός, τὴν κατάφλεξιν
σεμνή, δεδόξασαι, Ἀναστασία
Μαρτύρων ἔρεισμα.

Θεοτοκίον

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει
Βηθλεέμ, ἀποτίκτεις τὸν
Χριστόν, Θεοτόκε ὑπὲρ νοῦν,
γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν
τέλειον ἄνθρωπον.

Ἄλλος

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὐ-
σπλαγχνος, προσλαβόμενος
ὁρᾶται ὡς βρέφος, ὁ
βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη,
καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνη
ἀνάκειται, καὶ λύει μου τὰς τῶν
παθῶν, πολυπλόκους σειρὰς
ἀγαθότητι.

Ἁγίων ἰχνηλατοῦσα Μαρτύρων,
καρτερῶς διὰ Χριστόν τοὺς
ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρείαις
διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας
Ἄσῖα ἐκμάπτουσα, ἐπλούτησας
περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς
ἐπιλάμπουσιν εὐκλειαν.

Σταγόνας τῶν ἰαμάτων προχέεις,
ἐπομβρίαῖς θεϊκῶν χαρισμάτων,
καὶ τῶν παθῶν, ποταμοὺς
ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς
δεινῶς κινδυνεύουσιν, ἀοίδιμε
Μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσεως
θείας ἐπόνυμε.

Θεοτοκίον

Ἰώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν
φύσιν, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει
φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον
τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν
κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται.
Ἀνύμφευτε τῆς Πατρικῆς, μὴ
ἐκστὰς συνεδρίας Θεότητι.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,
καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς
θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου
ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη
προσῆγγισε, καὶ δέομαι ὡς

Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

**Κοντάκιον τῆς Ἁγίας
Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.**

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναόν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἰάματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος· Ἀναστασία σὺ γὰρ αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Ὁ Οἶκος

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπώνυμος οὔσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνα ἐπιστάξασα, Μάρτυς τῆ ψυχῆ μου, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἁμαρτίας κατασβέσασα· τὸν κόσμον γὰρ διασώζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἐκάστοτε, ὧν περ κἀγὼ πεπεύραμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Συναξάριον

**Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός,
Μνήμη τῆς Ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας,
τῆς Φαρμακολυτρίας.**

Στίχοι

*Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ
κεκαυμένη.*

*Καύθη Ἀναστασία πυρὶ δευτέρα
εἰκάδι λαύρω.*

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου.**

Στίχοι

*Δίδωσι Χρυσόγονος ἀχένα ζίφει,
Ὁ πνεῦμα χρυσοῦς, χάλκεος δὲ τὸ
σθένος.*

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς
Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης καὶ
τῶν τέκνων αὐτῆς.**

Στίχοι

*Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν
φιλτάτοις,
Φίλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς
πλέον.*

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ
ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.**

Στίχοι

*Ζωὴν ρέουσαν ἐκλιπὼν ὁ Ζωΐλος
Ζωὴν μένουσαν εὗρεν ἐν ζώντων
τόπῳ.*

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Τὰ θυρανοΐξια
τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης
Ἐκκλησίας.**

Στίχοι

*Αἴρουσιν ἄνδρες ἱεροὶ Χριστοῦ
πύλας
Τοὺς Δαυῖδ ἡμῖν ἐκτυπούμενοι
νόας.*

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Τὸ
φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησίας.**

Στίχοι

*Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ
κύκλω,
Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πᾶν θείου
δρόμον.*

**Ταῖς τῶν Ἁγίων σου
πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ῥδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι,
καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ'
ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες
δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν».

Νευστάζων κάραν Ἡρώδης κακὰ
προβλέπων ἐκίνησεν εὐκαιρίαν
ζητῶν θανατῶσαι, τὸν ζωῆς καὶ
θανάτου Χριστὸν τὴν ἐξουσίαν
ἔχοντα, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ὑμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι,
συμφυγαδεύθητε φεύγοντι εἰς
Αἴγυπτον τούτῳ καὶ καλῶς ἐκεῖ
προσκυνήσατε θεοπρεπῶς
καλέσαντες καὶ συμφώνως
δοξάσατε.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ'
ἐμοῦ πράττει Χριστὸς φησιν· ὁ δὲ
μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ
σκορπίζοντι ἔοικε· διὸ τὴν
τούτου φρίζωμεν, ἐν σαρκὶ
συγκατάβασιν.

Τῆς Ἁγίας

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου

Ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεός,
προέρχεται πόλει γεννηθῆναι
Βηθλεέμ, ὁ τὴν σεμνήν,
Ἀναστασίαν μεγαλύνας, ἐν
ἀπίστοις θαύμασιν ὡς δι' αὐτόν,
αἰκισμοὺς καθυπομείνας.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας πονηρὸν
οὐκ ἔνειμας μόνον σεβομένη τὸν
Χριστὸν οἷα Θεὸν ζῶντα αἰεὶ,
Ἀναστασία, καὶ τοῖς ζῶντοισι
αὐτοῦ πάθει πάθος τὸ σὸν
καταλαμπρύνουσα.

Οἱ τῷ ναῷ σου πίστει δαμιλεῖ,
προσφεύγοντες, νόσων
ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν καὶ
ἄρρωστίας καὶ παθῶν καὶ
ἀλγηδόνων, εὐρωστίαν πάντοτε
παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
πλουσίως λαμβάνοντες.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένος Λόγος ἐκ τῆς σῆς,
προέρχεται Ἄχραντε νηδύος ὑπὲρ
νοῦν καὶ ἄρχεται ὁ προαιώνιος
καὶ φάτνη κείται
σπαργανούμενος καὶ διαλύει
σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων.

Ἄλλος

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ

Ἄνω χοροὶ δοξολογοῦσιν,
Ἄσωμάτων, ἐπὶ γῆς δὲ
προσκυνοῦμεν, καθορῶντες
βροτοί, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ
φάτνης κείμενον, σὲ Χριστὲ Θεὲ
τῶν ὅλων.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης· ὡς οἱ
Παῖδες δέ, φλογὶ προσομιλοῦσα,
παρεδήλους θερμόν, τὸν ἔρωτα
Θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν
ἐκέκτησο, καὶ Δεσπότην καὶ
Νυμφίον.

Ὅμβρους προχέεις ἰαμάτων,
καταπαύουσα φλογμὸν
ἄρρωστημάτων, καὶ λαοὺς
μελωδεῖν αἰεὶ παρασκευάζεις·

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλήττον, τὸ
τελούμενον ἐκ σοῦ
Παρθενομήτορ· τίκτειν μέλλεις
Θεόν, καὶ φάτνη ἀνακλίνειν, τὸν
Χερουβιμ ἀπρόσιτον, καὶ
ἀχώρητον τῆ φύσει.

Προεόρτιος ᾠδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμὸς

«Νόμων πατρώων οἱ μακαριστοί,
ἐν Βαβυλῶνι Νέοι
προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος
κατέπτυσαν, προσταγῆς
ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι, ᾧ
οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ
κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον
τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, Καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας».

Οἱ δαιτυμόνες οἱ θεόφρονες, ἐν
Βηθλεέμ τῷ νοῖ προπορευόμενοι,
σὺν Ἀγγέλοις κατοπτεύσωμεν,
καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν
ὑψίστοις, δόξαν ἀναμέλλοντες
Θεῷ, εὐδοκίαν βραβεύοντι,
βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην. Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, βοῶντες εἰς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ἀντεχόμενοι,
φιλαδελφίας γνώμη
ἀναλαβόμεθα, ἐν ἀλλήλοις
εἰρηνεύοντες, καὶ τὸ ἐν
συμφρονοῦντες· ὁ γὰρ εἰρήνης
πρῦτανις, προέρχεται Χριστός,
εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα, καὶ
σῶσαι τοὺς βοῶντας· Τὸν Κύριον

ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸν τικτόμενον,
Χριστὸν δολίοις λόγοις Ἡρώδης
ἄνομος, καὶ τοῖς Μάγοις,
προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν
προσκυνήσων, ἀλλ' οὐκ ἠδεῖτο
διώκειν, λανθάνοντα Θεόν· οὐ τὰ
βρέφη κατώκτειρε, καὶ βοᾶν οὐ
συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας

ᾠδὴ φρίττουσιν Ἄγγελοι

Ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, γεννᾶται
ὑπὲρ νοῦν, καὶ Μάγοι
προσφέρουσιν αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ,
φανέντι τὰ δῶρα, καὶ τὴν δόξαν
αὐτοῦ, οὐρανὸς κηρύττει,
προβολῆ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως ἀνύειν σε, τοὺς
δρόμους τοὺς μακροὺς, ὁ θεῖος
Χρυσόγονος, ὑπήλειψε Σεμνή,
μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, μελωδίαις
σεπταῖς, ὑπὲρ ἀληθείας, σεπτῶς
ἠγωνισμένην.

Ὡς ὄμβρος σωτήριος, ὑπάρχει ὁ
ναός, ὁ ἔχων τὸ λείψανον,
Πανεύφημε τὸ σόν, ἐν ᾧ
καταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ
δεινῆς, ζάλης ἐκλυτροῦται, καὶ
παντοίων κινδύνων.

Θεοτοκίον

Νῦν ἦλθεν ὁ Κύριος, ὁ πανταχοῦ
παρών, Παρθένου τικτόμενος, ἐν
πόλει Βηθλεέμ, ἀγάλου ἢ κτίσις,
ὑπαντῶσα αὐτῷ, καὶ

δοξολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες

Ὡ παρειστήκεισαν ἄνω χιλιάδες, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, Σπήλαιον φέρει τικτόμενον, ὃν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα, ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης θείοις τόποις, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστεαῖς, Ἀναστασία σχολάζουσα· Εὐλογεῖτε βοῶσα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰσχυροτάτοις λογίοις Χρυσογόνου, τοῦ Ἀθλοφόρου ῥωσθεῖσα, τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον, κατεπάτησας θράσος, γενναίως ἀθλήσασα.

Θεοτοκίον

Ὡ θεοχώρητε Κόρη, τέξῃ βρέφος τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ ἀναλλοίωτον Κύριον, Βηθλεεμ ἐν τῇ πόλει, δι' ἄφατον ἔλεος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρί, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Προεόρτιος

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ξενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιγρῷ Σηλαίῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, σεσαρκωμένον Λόγον,

ἀπορρήτως μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν».

Ἄπιτε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρώδης ἔφη τῶν Μάγων, ζητήσατε τὸν παῖδα, ἐπὶ δὲ εὔρητε, τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι, τὸν δόλον ἐν καρδίᾳ τεκταίνων· ἀλλ' ἠλέγχθη ὁ πλάνος, διακενῆς ἀνομῶν.

Δημιουργὸς γεννηθεῖς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, Σοφία πεφυκῶς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· διπλοῦν ταῖς φύσεσιν εἰδότες, τὸν Θεάνθρωπον Κύριον μεγαλύνομεν.

Ὡς ἄνθρωπος ἐφάνης, οὐσία οὐ φαντασία, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις Σῶτερ ἦν περ προσείληφας· διὸ τὴν ἐκ Παρθένου, σοῦ θείαν ἐνδημίαν, τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἁγίας

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην

Ἴδου ἐγγίζει Παρθένος, ἀποτεκεῖν ἐν Σηλαίῳ, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, σάρκα ἀνειληφότα, ὃν ὠμολόγησε στερρῶς, ἀθλοῦσα ἡ ἔνδοξος, λαμπρότατα, Μάρτυς Ἀναστασία, καὶ νικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Ὡραιοθεῖσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ ἡλίου ἀκτῖνας, ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίζεις τὸν κόσμον, ἄθλων μεγάλων τῷ φωτί, θαυμάτων τε χάρισιν,

έντεϋθέν σε, πίστει Ἀναστασία,
εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὴν ὠραίαν τρυγόνα, καὶ
ἀηδόνα τιμίαν, καὶ παγκαλῆ
περιστεράν, χρυσαυγιζούσας
Μάρτυς, πτέρυγας ἔχουσας
πιστῶς, ἀεὶ μακαρίζομεν,
τελοῦντές σου, τὴν πανέορτον
μνήμην, ἐν ἧ λύσιν πᾶσιν αἴτησαι
δεινῶν.

Ἦς νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν
ἡμᾶς πάντα, ἀεὶ δυσώπει τὸν
Χριστόν, Μάρτυς Ἀναστασία,
τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἑορτήν,
σεπτῶς ἑορτάζοντας, καὶ πίστει
σου, προσκυνοῦντας τὴν θήκην,
τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν
ἀγιασμοῦ.

Θεοτοκίον

Φέροντα φύσιν βροτείαν,
Παρθενομῆτορ ἀγία, τίκεις ἐν
πόλει Βηθλεέμ, τὸν ὑπέρθεον
Λόγον, καὶ γαλουχεῖς
μητροπρεπῶς, τὸν τρέφοντα
ἅπαντας, ὡς δὲ πύρινος θρόνος
τοῦτον φέρεις, Παναγία ἀνωτέρα
Χερουβίμ.

Ἄλλος

Κυρίως Θεοτόκον

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη, ἐν
ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνην
βουνοὶ περιζώσασθε· νῦν ἡ
Παρθένος ἐγγίζει τεκεῖν τὸν
Κύριον.

Ἡμέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου ἡ
κτίσις, Ἀναστασία τὴν μνήμην
δοξάζουσα, ὄνπερ ἐδόξασας
Λόγον, οἰκείοις μέλεσιν.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν
ἐλλαμπομένη, τοὺς ὑμνητάς σου
φωτίζοις τὴν ἄνωθεν, πᾶσιν ἡμῖν
προξενούσα, Μάρτυς εὐμένειαν.

Θεοτοκίον

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ κτίσις, νῦν
ἀγαλλιάσθω· ἡ Θεοτόκος τεκεῖν
νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν
Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ
ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ
σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν
Ἄσωμάτοις χορείαις, σὲ
μεγαλύνοντες».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παρθενομάρτυς ἔνδοξε,
ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Ἀναστασία
πάνσοφε, δυσωποῦσα μὴ παύση,
τὸν ἐκ Παρθένου νῦν Κόρης, τῆς
ἀγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι
προερχόμενον, ἐν Σηλαίῳ καὶ
φάτνῃ, ἀμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν
πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι, τὴν
παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶσί
σε πόθῳ.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τοῦ
Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ
φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρτυς
Ἀναστασία, ἐν Βηθλεέμ
συγκαλοῦσα, Μάγους μὲν ἐκ
Περσίδος, σὺν δώροις, τοὺς
Ποιμένας δέ, μετ' Ἀγγέλων πρὸς
ῥυθμόν· σὺ γὰρ σαυτήν, ὡς
χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ ὡς

σμήρναν, προσήξας τῷ Δεσπότη σου, έναθλοῦσα Θεόφρον.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχ. δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἦχος δ΄

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν λαμπάδα τὴν πάνφωτον· τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον πάντας λάμπουσαν· τῆς Ἐκκλησίας, τὸ καύχημα· τὴν κλίνην τὴν πάγχρυσον, βασιλέως οὐρανῶν· τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, ἀναβρύουσαν, ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, τὴν ἁγίαν καὶ φαιδρὰν Χριστοῦ παρθένον, Ἀναστασίαν τιμήσωμεν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῶν μαρτύρων τὴν εὐκλειαν· παρθενίας καλλώπισμα· νύμφην τοῦ Παντάνακτος τὴν ἀκήρατον, τὴν χαριτόβρυτον θάλασσαν· τὸ φέγγος τὸ ἄδυτον. συμπαθείας ποταμὸν, τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, τὴν ἐπόνυμον. ἀνυμνήσωμεν πάντες ἐπαξίως, ὡς ἐστὶαν τῶν χαρίτων, Ἀναστασίαν τὴν ἐνδοξον.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὴν Θεοῦ ἠλιόμορφον, θυγατέρα τὴν εὖοσμον, Μηλέαν Κυπάρισσον, τὴν ὑψίκομον, κρῖνον κοιλάδων ἠδύπνοον· ροιὰν πορφύροχρον ρόδον ὄντες ἐρυθρὸν, μαρτυρίου τὴν ἄμπελον, τὴν κατάκαρπον· τὸ γλυκύτατον ὄνομα καὶ πρᾶγμα, φιλεόρτων χορεῖαι, Ἀναστασίαν ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀηδῶν ὡς λιγύφωνος· χελιδῶν ὡς πολύφωνος· καὶ τρυγῶν γεγέννηκας καλλικέλαδος, Ἀναστασία πανεύφημε, τοῖς πάσι κηρύττουσα τὸν νυμφίον σου Χριστὸν, Θεὸν εἶναι καὶ ἄνθρωπον· ὄθεν ἅπαντες, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν τὴν ἀνένδοξόν σου μνήμην καὶ τὰ ἀνδρεῖα παλαίσματα.

**Δόξα... Τῆς Ἁγίας
Ἦχος πλ. α' Βύζαντος**

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆ τῆς πανευφήμου καὶ Μάρτυρος ἑορτῆ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεέμ ἐπιέγεται, Βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σώζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Ἦχος ὁ αὐτὸς

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον ἦχος δ'.

*Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.*

*Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν
Θεόν.*

**Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:23-29;
4:1-5**

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ'

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

*Εὐαγγέλιον Μρκ. 5,24.
(Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ...)*